

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Skulle jeg svare meget kort og meget formelt, så ville svaret blive nej, men det ville omtrent være det modsatte af det, som indholdet vil blive, når jeg siger lidt mere. Nu blev der spurgt, om jeg ville tage initiativet. Det er i og for sig ikke mit område, idet forholdet er det, at Tirstrup lufthavn er en militær flyvestation, der efter aftale mellem forsvarsministeren og østjyske købstadskommuner er åben for civilbeflyvning af SAS, og at derfor spørgsmålet om lufthavnen og forstærkningerne ligger hos dem, der har lufthavnen, mens spørgsmålet om, hvad man flyver med på Tirstrup, ligger hos luftfartsselskabet.

Nu vil jeg ikke gå uden om problemet ved at nøjes med at sige, at så kan jeg ikke tage noget initiativ, for jeg er enig i, at der er et problem, der skal løses, og jeg kan da godt give udtryk for, hvordan jeg selv ser på det. Jeg mener efter de oplysninger, jeg har, at det vil være nødvendigt at foretage forstærkning af banerne i Tirstrup, uanset om det er for en kortere periode under hensyn til en kommende lufthavn i Hammel, eller det er med henblik på en egentlig udbygning — begge muligheder er til stede. Desværre er det ikke helt ligegyldigt for, hvad man skal foretage sig rent øjeblikkeligt, om det bliver den ene eller den anden mulighed — altså Hammel eller ikke Hammel — man vælger, og derfor er jeg interesseret i at få den drøftelse med det trafikpolitiske udvalg, som gør, at vi kan få afklaret dette spørgsmål.

Jeg kan altså i virkeligheden sige nej, men jeg kan sige positivt ja på den måde, at jeg er enig i, at vi må have sagen afklaret, og at vi må have de forstærkninger bragt i orden. Men som sagt ligger afgørelsen formelt et andet sted.

Søren B. Jørgensen: Jeg ved ikke, om jeg skal takke ministeren, eller jeg skal lade være med at takke ministeren. Jeg forventer, at ministeren hurtigst muligt tager kontakt med det trafikpolitiske udvalg, så vi kan få den sag afklaret så hurtigt som muligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det må jo være udvalgets afgørelse, men jeg har gjort opmærksom på allerede

inden dette spørgsmål, at jeg er interesseret i at få den drøftelse snarest muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Eva Ree* til justitsministeren:

„Finder ministeren anledning til at ændre de særlige færdselsregler, der gælder for militære køretøjer, herunder specielt reglerne for kolonnekørsel?“

Skriftlig begrundelse:

Ved en motorulykke i Holte den 12. marts d. å. blev en dreng dræbt i et fodgængerfelt, da han gik frem for grønt lys, medens militære køretøjer i overensstemmelse med gældende regler for kolonnekørsel kørte frem for rødt lys. Jeg beder navnlig ministeren overveje, om han på grund af den tragiske ulykke vil tage spørgsmålet om militære kolonnens kørsel under tilsidesættelse af de almindeligt gældende regler i færdselsloven op til revision — der tænkes her såvel på bestemmelsen om kolonnekørsel i færdselsloven (§ 26, stk. 1, pkt. 2) som på den almindelige ret til at fravige færdselsreglerne (§ 23, stk. 3) — og om ministeren med forsvarsministeren vil overveje skærpelse af de instrukser, som af hærkommandoen m. fl. er udstedt for militære motorkøretøjers kørsel.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Eva Ree: Det er i dag nøjagtig en uge siden, at adskillige forældre og andre med chokeredes ved at læse og høre om den tragiske trafikulykke i Holte, hvor en 9-årig dreng blev dræbt i et fodgængerfelt, da han korrekt gik frem for grønt lys. En jævnaldrende pige, som han fulgtes med, blev reddet i sidste øjeblik takket være en lynsnar reaktion fra et øjenvidne. Begge børn var imidlertid overbevist om, at de kunne gå over gaden, fordi lyssignalet viste grønt for dem. De vidste ikke, at militære køretøjer i overensstemmelse med gældende regler for kolonnekørsel kunne køre frem for rødt.

Jeg tror, at vi alle stadig er dybt rystet over, at en sådan ulykke kunne ske, men